

народа и добъръ съветникъ за всички. Въ Галацъ той се оженилъ за гъркиня и ималъ деца. Когато изтекълъ срока отъ 7 години, князь Калимаки заедно съ помощника си Стефана напустнали Молдова и се завърнали въ Цариградъ. Вмѣсто Калимаки, султанътъ назначилъ за князь другъ гркъкъ отъ фанариотитѣ. Въ Цариградъ въ това време, както и въ Влашко (1821 г.), гърцитѣ вдигнали въстание противъ турцитѣ и искали да се освободятъ. Въ Цариградъ настѣпили лоши дни за гърцитѣ. Гръцкиятъ патриархъ билъ обесенъ на вратата въ двора на патриаршията. Обесени били и други гръцки владици, които насърдчавали гърцитѣ и българиитѣ къмъ бунтъ противъ турската държава. Въ това размирно време Стефанъ Богориди, макаръ да билъ турски чиновникъ, минавалъ за гркъкъ, та турцитѣ го хванали и пратили на заточение въ Мала Азия, гдето престоялъ до 1826 год. съ цѣлата си челядь. Въ тази година еничеритѣ се възбунтували противъ султанъ Махмуда. Но той вече ималъ нова войска, обучена по европейски, та заповѣдалъ на артилерията да стреля и избие еничеритѣ въ казармитѣ. Това и станало.

Богориди съветникъ на султана.

Въ Цариградъ настѣпилъ миръ. Султанътъ повикалъ отъ Мала Азия Стефана Богориди и го назначилъ за свой преводачъ и съветникъ по работитѣ съ другитѣ държави. Богориди знаелъ добре чужди езици и се показалъ уменъ съветникъ и секретаръ. Султанътъ се довѣрилъ толкова на Стефана, че го произвелъ *бей* и го пратилъ въ Русия при руския императоръ да води преговори и да склучи миръ, тѣй като тогава между Русия и Турция имало война. Богориди ходилъ въ Русия и, и като се върналъ, убедилъ султана да подпише единъ договоръ, споредъ който Южна Гърция получава свобода. Следъ това султанътъ се помирилъ съ Русия и съ Англия. Турцитѣ останали много благо-